

Dato: 12. april 2005
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2005/4011-130
Sagsbeh.: LEJ
Fil-navn: FT-spm/IU-spm/L 79/nr.

Besvarelse af spørgsmål nr. 23 ad L 79 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 4. marts 2005.

Spørgsmål:

"Vil regeringen arbejde for, at flygtninge genbosættes så tæt på deres bopæl som muligt med henblik på at kunne vende tilbage til deres respektive hjemlande, når forholdene er der-til."

Svar:

Hovedparten af verdens flygtninge opholder sig i et nærområde til det land, de er flygtet fra. UNHCR assisterer disse flygtninge i nærområdet i samarbejde med de lokale myndigheder med henblik på at yde beskyttelse i form af legalisering af flygtningenes ophold. UNHCR arbejder med tre muligheder for flygtninge i nærområdet:

- repatriering til hjemlandet
- integration i opholdslandet/1. asylland
- genbosætning i et tredjeland

Der er tale om en prioriteret rækkefølge, hvilket betyder, at UNHCR – når en flygtning præsenteres til genbosætning – allerede har vurderet, at hverken repatriering eller lokal integration er en mulighed for den pågældende flygtning.

Kvoteflygtninge genbosættes i et af de lande, der har genbosætningsprogrammer. Der kan herom henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 22. Genbosætningen finder sted efter aftale mellem UNHCR og det enkelte genbosætningsland, og regeringen har således ingen indflydelse på, hvor i verden kvoteflygtninge genbosættes.

Jeg vil hertil gerne gøre opmærksom på, at det i mange år har været dansk politik at forsøge at udvide kredsen af genbosætningslande. Danmark har således været aktivt involveret med

bl.a. at få alle EU-lande og en række sydamerikanske lande inddraget som genbosætningslande. Herudover har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande i perioden fra 1997 til 1999 været med til – via en særlig UNHCR trust fund – at finansiere genbosætningsprogrammer i Benin og Burkina Faso.